

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-2836/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača DAVORA BUNTAKA iz Čeglje, Čeglje 54, OIB: 37542076214, odlučujući o žalbi vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d. d. iz Zagreba, Jagićeva 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćnici Kristini Raguž Mandurić, odvjetnici iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 3: Sp-3305/2019-9 od 01. srpnja 2020. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 23. prosinca 2020. godine,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Croatia osiguranje d. d. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 3: Sp-3305/2019-9 od 01. srpnja 2020. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Davora Buntaka iz Čeglje, Čeglje 54, OIB: 37542076214 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Croatia osiguranje d. d. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99,

88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi navodi da sud prvog stupnja nije utvrdio odlučne činjenice za donošenje meritorne odluke, odnosno da su razlozi o tim činjenicama u proturječju sa sadržajem zapisnika i isprava koje prileže spisu, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe da za donošenje pobijanog rješenja nisu ispunjene pretpostavke iz odredbe članka 79.a stavak 2. i 3. ZSP-a, pa da je primjenom odredbe članka 79.e stavak 1. ZSP-a trebalo odbiti prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača.

Naime, u vezi toga navodi da je sud prvog stupnja trebao uzeti u obzir i tražbine vjerovnika koje su upisane u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) radi naplate novčane kazne, a koje sveukupno iznose više od 20.000,00 kuna, te da uz prijedlog za otvaranje predmetnog postupka nije priložen popis imovine i obveza u skladu s odredbom članka 44. stavak 3. i 4. ZSP-a, pa da je primjenom odredbe članka 44. stavak 4. tog Zakona trebalo odbaciti navedeni prijedlog.

Osim toga, ističe da sud prvog stupnja nije na pravilan način provjerio podatke o imovini potrošača, u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a, te nije valjano obrazložio na temelju čega je utvrdio da je vrijednost njegove imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, kao i da pokretnine (vozila) nemaju tržišnu vrijednost, a da je zbog nepoštenja potrošača trebalo obustaviti provedbu ovog postupka, u skladu s odredbom članka 79.m ZSP-a.

Stoga predlaže da se pobijano rješenje preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koji se nije očitovao da li je suglasan s provedbom ovog postupka, niti je dostavio popis svoje imovine, pa da se u smislu odredbe članka 79.c stavak 2. ZSP-a smatra kako je dao navedenu suglasnost.

Nadalje utvrđuje da potrošač ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a, kao i brisane neizvršene osnove za plaćanje iz članka 79.a stavak 3. tog Zakona, naznačene u točki III izreke pobijane odluke, čija ukupna glavnica potraživanja ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna, pri čemu u skladu s odredbom članka 79.a stavak 6. ZSP-a ne uzima u obzir tražbine vjerovnika koje su upisane u Očevidnik radi naplate novčane kazne.

U vezi toga utvrđuje i da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje trajalo duže od minimalno propisanog razdoblja od tri godine.

Prvostupanjski sud utvrđuje kako potrošač nema primanja niti druge imovine koja bi mogla biti predmetom unovčenja, pri čemu utvrđuje da je isti evidentiran kao vlasnik objavljenih vozila proizvedenih 1983., 1989. i 1992. godine, pa da njihova starost i činjenica da su objavljena ukazuju na to da ista nemaju tržišnu vrijednost, a da vjerovnici potrošača nisu u povodu oglasa koji je objavljen na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti, niti su o tome dostavili dokaze, slijedom čega utvrđuje kako je vrijednost njegove imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbe članaka 79.d stavak 5., 79.f stavak 2. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje na opisani način.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice (članak 79.a stavak 2. ZSP-a), kao i da su postojale osnove za plaćanje koje je Financijska agencija prestala izvršavati temeljem odredbe članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (članak 79.a stavak 3. ZSP-a), te da zbroj glavnica po svim navedenim osnovama ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna, kao i da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

U vezi toga neosnovano vjerovnik ističe da je sud prvog stupnja trebao uzeti u obzir i tražbine vjerovnika koje su upisane u Očevidnik radi naplate novčane kazne, a koje sveukupno iznose više od 20.000,00 kuna, jer je takva mogućnost isključena odredbom članka 79.a stavak 6. ZSP-a.

Nisu osnovane niti tvrdnje žalitelja da je uz prijedlog za otvaranje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača trebao biti priložen popis imovine i obveza, u skladu s odredbom članka 44. stavak 3. i 4. ZSP-a, a to stoga jer se ta odredba u skladu s odredbom članka 79.o ZSP-a ne primjenjuje u ovom postupku, kao niti odredba stavka 4. istog članka ZSP-a.

Pravilno je u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a utvrđena vrijednost imovine potrošača, u vezi čega je prvostupanjski sud radi utvrđenja navedenih okolnosti pravilno u skladu s potonjom odredbom ZSP-a izvršio uvid u podatke koje mu je dostavila Financijska agencija.

Na temelju tako pribavljenih podataka, koje vjerovnici potrošača nisu doveli u sumnju, jer se u povodu objavljenog oglasa nisu očitovali o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren,

niti su u tom smislu dostavili dokaze (članak 79.f stavak 1. ZSP-a), pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

Što se tiče navoda žalitelja o nepoštenju potrošača, isti su neosnovani, jer iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da se potrošač nije očitovao na poziv Financijske agencije iz članka 79.b stavak 1. ZSP-a, te da isti nema ovršive imovine čija vrijednost je veća od 10.000,00 kuna, pa se u takvoj situaciji potrošača ne može smatrati nepoštenim, sve u skladu s pravnim shvaćanjem koje je zauzeto na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 27. studenoga 2019. godine i objavljenog na mrežnim stranicama potonjeg suda, slijedom čega je neosnovano pozivanje žalitelja na odredbu članka 79.m ZSP-a.

Stoga je pravilnom primjenom odredaba članaka 79.a stavak 2. i 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučeno na opisani način, pa nema mjesta primjeni odredbe članka 79.e stavak 1. ZSP-a.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

U Rijeci, 23. prosinca 2020. godine

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Brankica Malnar

Broj zapisa: **eb2f5-72e69**

Kontrolni broj: **081d4-af7bc-a20ad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.